

RIKSDAGENS SVAR 106/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om statsgarantier för tryggan- de av basråvaruförsörjningen

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av lagen om statsgarantier för tryggande av basråvaruförsörjningen (RP 112/2001 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 15/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av lagen om statsgarantier för tryggande av basråvaruförsörjningen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1985 om statsgarantier för tryggande av basråvaruförsörjningen (651/1985) 3, 6 och 7 §, av dessa lagrum 6 § sådan den lyder i lag 451/1998, samt *fogas* till lagen en ny 2 a §, till 4 § ett nytt 2 mom. samt till lagen nya 5 a, 6 a och 6 b § som följer:

2 a §

För att trygga statens intressen är det möjligt att genom försäkringar, säkerheter, avtal om ansvarsbyte och andra arrangemang skydda sig mot förlustrisk som kan uppstå vid garantiverksamhet enligt denna lag (*skyddsarrangemang*).

3 §

Det sammanlagda garantiansvaret för de statsgarantier som har beviljats med stöd av denna lag (*råvarugaranti*) och för skyddsarrangemang får uppgå till högst 800 miljoner euro.

Vid beräkningen av det garantiansvar som avses i 1 mom. beaktas, i fråga om de krediter som täcks av garantier som trätt i kraft, det kapital som täcks av garanti och, i fråga om bindande garantianbud, hälften av det kreditkapital som

skall täckas av garanti. Det ansvar som orsakas av skyddsarrangemangen beaktas till nettobelopp på det sätt som föreskrivs genom förordning av handels- och industriministeriet.

För beräkningen av det garantiansvar som avses i 1 mom. räknas avtalsvalutan om till euro enligt den kurs som Europeiska centralbanken har meddelat för avtalsvalutan den dag råvarugarantin beviljades.

4 §

Vid beviljandet av råvarugaranti och fastställandet av villkoren för råvarugaranti beaktas internationella konkurrensfaktorer samt miljökonsekvenserna av det projekt för vilket garanti be-

viljas, som en del av bedömningen av den totala risk som är förenad med projektet.

5 a §

För beslut om råvarugaranti kan en handläggningsavgift tas ut. Handläggningsavgiften bestäms utgående från den arbetsmängd och de kostnader som handläggningen av en ansökan medför.

För råvarugarantier tas ut en garantiavgift vars belopp bestäms utgående från riskperiodens längd, kreditvärdigheten hos föremålet för risken, kreditvärdigheten hos landet där föremålet för risken finns och andra omständigheter som inverkar på den risk som skall täckas samt konkurrensfaktorerna.

6 §

Råvarugarantierna administreras av det specialfinansieringsbolag som avses i 1 §. Bolaget fastställer de allmänna avtalsvillkor som skall tillämpas på råvarugarantier och ingår de avtal enligt 2 och 2 a § som staten ansvarar för samt vidtar skyddsarrangemang och ingår andra förbindelser.

6 a §

Vid handläggningen och administreringen av råvarugarantier skall specialfinansieringsbola-

get iaktta lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) och språklagen (148/1922).

6 b §

Beträffande offentligheten för specialfinansieringsbolagets verksamhet enligt denna lag gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt 5 och 6 § lagen om statens specialfinansieringsbolag.

7 §

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om de principer som skall följas i råvarugarantiverksamheten och som gäller

1) allmänna villkor och andra anvisningar för beviljande av råvarugarantier,

2) bedömning av råvarugarantiprojekts miljökonsekvenser,

3) avgifter som skall tas ut för råvarugarantier.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors den 10 oktober 2001